

ÉVKÖZI 12. VASÁRNAP

Áldom én az Urat /minden időben, * az ő dicsérete min/denkor ajkamon. Az Úrban dicsekszik /az én lelkem, * hallják meg ezt a szelídek és /vigadjanak. **Ant.** Magasztaljátok az /Urat énvelem, * és dicsőítsük mind együtt /az ő nevét. Kerestem az Urat, és meghall/gatott engem, * és minden háborúságomból kira/gadott engem. **Ant.** Járuljatok hozzá, és megvilágo/sultok nála, * és a ti orcátok /meg nem szégyenül. E szegény is kiáltott, és az Úr /meghallgatta őt, * és minden háborúságából /megmentette őt. **Ant.** Jertek, fiaim, és hallgassatok /engem, * az Úr félelmére tanítlak /titeket. Tartóztasd nyelvedet a /rossztól, * és ne szóljanak hamisságot /ajkaid. **Ant.** Fordulj el a rossztól és a jót /cselekedd, * keresd a békét és azt kö/vessed! Megőrzi az Úr az ő szolgáljainak /lelkét, * és nem csalódnak, kik őbenne /biznak. **Ant.** Ott táborozik az Úr angyala az isten/félők körül, * és megszaba/dítja őket. Ízleljétek, és lássátok, hogy milyen /édes az Úr, * boldog az az ember, ki ő/benne bíz. **Ant.**

C / COMMUNIO: QUI VULT VENIRE Mt 16, 24 / Mk 8,34 / Lk 9,23 // 33. zs. ↑

A-ki u-tá-nam a-kar jön-ni, ta-gad-ja meg ön-ma-gát, vegye föl keresztjét

és kö-ves-sen en-gem. (1.t.) *

D.U. 162

1. Üdvözlégy, Krisztusnak drága szent teste! Áldott légy, Jézusnak piros szent vére!
- R.) Ó, mily áldott vagy, Oltáriszentség, anyagi drága vendégség!**
2. Üdvözlégy, nagy Szentség, élet adója! Mi bűnös lelkünknek megorvoslója! **R.)**
3. Üdvözlégy, nagy Szentség, világ váltsága! Emberi nemzetnek fő boldogsága. **R.)**
4. Üdvözlégy, nagy Szentség, lelkünk vendége! Mennyei karoknak gyönyörűsége. **R.)**

D.U. 175

1. Áldunk téged, ó, anyagi kenyér, váltságunkért adatott drága bér.
- R.) Szent vagy, szent vagy, szent vagy, te mindennél szentebb vagy!**
Légy áldott e szentségben, rejtve kenyér színében.
2. Kérünk téged, irgalmas nagy Isten, áldj meg minket, s hallgass meg kegyesen!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 200

1. Uram, Jézus, légy velünk, - mi egyetlen örömünk! Nálad nélkül keserűség - itt a földön életünk. Ó, egyetlen örömünk, - Uram, Jézus, légy velünk!
2. Uram, Jézus, Tégedet - szívünk, lelkünk úgy eped! Mert kívüled nem találhat - sehol biztos nyughelyet. Boldog mással nem lehet, - Uram, Jézus, csak Veled.
3. Uram, Jézus, adj erőt, - vigasztald a szenvedőt. A bűnbánó lélek nyerjen - kegyelmet az Úr előtt. Segítsd föl a küszködőt, - Uram, Jézus, adj erőt.
4. Uram, Jézus, el ne hagyj, - ki lelkünknek üdve vagy. Legfőképp a végső harcon - végig velünk megmaradj. Te, ki lelkünk üdve vagy, - Uram, Jézus, el ne hagyj! Szerk: J.D.

Isten nagy és felfoghatatlan titok. Itt él közöttünk. *Benne élünk, mozgunk és vagyunk* (ApCsel 17, 28). Mégis folytonosan keresnünk kell őt. Ő ugyanis azoknak nyilatkoztatja ki magát, akik *nyugtalanok addig, míg meg nem találják* (Szt. Ágoston). Milyen sok félelem szorongatja az embert. Félünk a jelentől, a jövőtől. Félünk az emberektől és az élet különféle megpróbáltatásaitól. Ki adhat nekünk megmenekülést és szabadulást? Bízunk az Úrban, aki lecsendesítette a háborgó tengert. A hívő ember számára Jézus az út, az igazság és az élet (Jn 14,6). Az általa mutatott úton célba érkezhetünk, az általa hirdetett igazságok minden kérdésünkre megnyugtató választ adnak, a krisztusi (kegyelmi) élet által pedig boldogok lehetünk itt a földön és elnyerhetjük az örök üdvösséget.

Urunk, Istenünk, add, hogy szent nevedet mindenkor tiszteljük és szeressük, mert gondviselő oltalmadat soha nem vonod meg azoktól, akiket állhatatos szeretetedre tanítasz. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTIRÁSI SZAKASZOK

A Év Jer 20,10-13 / Róm 5,12-15 / Mt 10, 26-33 // B Év Jób 38, 1. 8-11 / 2Kor 5, 14-17 / Mk 4, 35-41

C Év Zak 12, 10-11. 13, 1/ Gal 3, 26-29 / Lk 9, 18-24

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 149

1. Áldozattal járul hozzád, - ó nagy Isten, hív néped, - hogy végtelen jóságodért hálát adjon tenéked. A gyermeki hű szíveknek - áldozatját nem veted meg, - szálljon arra országodból - isteni szent tetszésed.
2. Dicsőség a magasságban - a fölséges Istennek, - tisztelet és hálaadás Atya-Fiú-Léleknek. Add hogy mindig élő hittel, - hív reménnyel, szeretettel - mondjunk méltó dicséretet, - ó Atyánk, szent nevednek.
3. Az oltáron megújul most - a kereszt áldozata, - mint azt vérrel bűneinkért Megváltónk bemutatja. Ámbár itten nincs vérontás, - de megvan az Isten-áldás, - bőven árad ránk a váltság, - vérenek szent harmata.
4. A kenyér- s boráldozattal felajánljuk szívünket, - szándékunkat, tetteinket és mind egész éltünket. Áldd meg, amit fölszentelnek - hív szolgálid szent nevednek, - irgalmasság édes Atyja, - ó hallgass meg bennünket!

INTROITUS: D.U. 382 DOMINUS FORTITUDO 27. zs. 8-9. v.

Az Úr népének erőssé-ge, s ő oltalmazza Fölkentjé-nek üdvét. Üdvözítsd,

U-ram, né-pe-det, és áldd meg a Te ö-rök-sé-ge-det! (1.t.) *

Igazgasd / őket, * és felmagasztaljad mindö/rökké.

Hozzád kiáltok, /Uram, * én Istenem, ne fordulj el szótlánul /tőlem! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és / Fiúnak * és Szentlélek / Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor * és mindörökkön örökké / ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 412

Uram irgalmaz nekünk! Uram irgalmaz nekünk! Uram irgalmaz nekünk!

Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk!

Uram irgalmaz nekünk! Uram irgalmaz nekünk! Uram irgalmaz nekünk!

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség a jóakarátú embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked nagy dicsőségéért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy a Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 382 / 1 CONVERTERE, DOMINE 89. zs. 13.1. 16-17

Érezte az Úr könyörületeségét az Egyház „nemzedékről nemzedékre”, s most azt kéri, ne hagyja el ez a pártfogás továbbra sem, kövessen minket és a következő nemzedékeket is mind az utolsó napig, hogy akkor majd ne szégyenüljünk meg - örökké tartó szégyannel.

R.) Fordulj hozzánk, Urunk, * légy könyörületes a te szolgálidhoz!

V. 1) Uram, te lettél a mi menedékünk * nemzedékről nem/zedékre! Légy...

V. 2) Lássék meg rajtunk a te műved * és fiainkon a te di/csőséged! Légy ...

Fordulj hozzánk...

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Uram, hallgass meg engem, * nagy irgalmasságod szerint. 68.zs. 14c. v.

B Adjatok hálát az Urnak, * mivel irgalma örökké megmarad. 106. zs. 1

C Hozzád vágyódik szívem, * én Uram Istenem. 62.zs. 2b.v.

ALLELUJA: IN TE, DOMINE, SPERAVI 30. zs. 2.

V.) Tebened bíztam, Uram, meg ne szégyenüljek örökké, * igazságod által szabadíts meg engem!

A Az igazság Lelke majd tanúságot tesz rólam, mondja az Úr, * és ti is tanúságot tesztek rólam. Jn 15, 26b, 27a

B Nagy próféta támadt köztünk, * Isten meglátogatta az ő népét. Lk 7, 16

C Jézus mondja: † Juhaim hallgatnak szavamra, * ismerem őket és követnek engem. Jn 10,27

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 276 PERFICE GRESSUS 16. zs. 5.6.7.1.8.9.15

Meg vagyunk váltva, de az új életet törekeny edényben őrizzük. Rászorulunk arra, hogy a keresztdózat emlékjele, a szentmise újból és újból eltöltse az állhatatosság kegyelmével.

Tartsd meg lépéseimet a te ösvényeiden, és meg ne inogjanak lábaim, - hajtsd hozzám füledet, és hallgasd meg beszédemet, +

R.) mutasd meg irgalmasság/godnak csodáit, * ki megmented a benned /bízókat.

V.1) Hallgasd meg, Uram, i/gaz ügyemet, †

figyelmezz könyörgésemre, vedd füledbe imádsá/gom szavát! R.)

V.2) Vigyázz reám, Uram, mint szemed fényére, +

és oltalmaz meg szárnyaidnak árnyé/ka alatt, †

mentsd meg lelkemet a go/nosztól! R.)

V.3) Én pedig igazságban jelenek meg a te arcod előtt, +

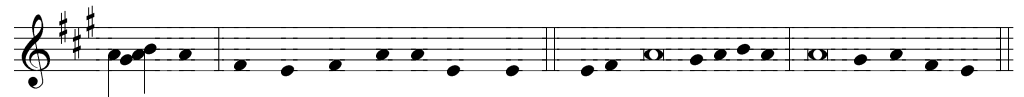
és betölt engem szí/ned látása, † amikor dicsőséged meg/jelenik. R.)

COMMUNIO: D.U. 382 / 2 CIRCUIBO ET IMMOLABO 26. zs. 6. / 26. zs.

Dicsérő áldozatunk akkor lesz teljessé, amikor azt átváltoztatva visszakapjuk. Szívünket ezért öröm tölti el, s ez az öröm kap hangot énekünkben, zsoltárainkban - s most, a communio énekben is.

Di-csé-rő ál-do-za-tot ál-do-zok az Úr temp-lo-má-ban, éneklek és zsol-tárt

mon-dok U-ram-nak, Is-te-nem-nek. (8.t.) *

(Mindenek szeme bizon rád tekint, Urunk, * és te enniük adsz kellő időben. 144. zs.15)

Az Úr az én világosságom és szabadu/lásom, * kitől is /félnek? Az Úr az én életemnek oltalma/zója, * kitől ret/tegnék? **Ant.** Mikor közelítenek énreám az /ártók, * hogy testemet /megegyék. Kik engem háborgatnak, én ellensé/geim * megerőtlenülnek, és /elesnek. **Ant.** Ha tábor áll is /ellenem * nem fél a /szívem. Ha harc támad /ellenem, * én akkor is /bízom. **Ant.** Egyet kértem az Úrtól, és ezt keresem: * hogy az Úr házában lakjam életemnek minden /napján. Hogy meglássam az Úrnak gyönyörűségét, * és látogassam az ő /templomát. Mert elrejt engem az ő hajlé/kában, * a veszedelem napján megoltalmaz engem az ő sátrának rejte/kében. **Ant.**

A / COMMUNIO: QUOD DICO VOBIS IN TENEBRIS Mt 10, 27 / 33. zs.

A-mit nék-tek sötétben mondok, mondjátok el fé-nyes nap-pal, s a-mit fül -be-

súg-va hal-lo-tok, hir-des-sé-tek ház-te-tő-kön. (4.t.) *